

Rescriind fantezia unei căsătorii ideale

de de Nancy & Tye Gamey (Canada)

Ea știa înainte de a se căsători cu el că el se lupta cu homosexualitatea. Credea că-l putea ajuta să treacă peste aceasta. El credea că această căsătorie era biletul lui pentru o vindecare rapidă.

Nancy: Tye și cu mine ne-am întâlnit prin biserică. Totul a început când mi-am rupt piciorul la o ieșire pentru tinerii adulți din Central Manitoba. Tye cunoștea zona, astfel încât a fost parte a anturajului care m-a escortat la spital pentru a mi se pune gips. Era diferit de alți bărbați. Tye era interesat de mine ca persoană, nu pentru trupul meu, și mă simțeam respectată. Am început să-l iubesc pe acest bărbat care era atât de vorbăreț, interesat, impulsiv și nervos.

Tye: Prima oară când am observat-o pe Nancy a fost când a venit la o întâlnire a colegiului bisericii și a oamenilor de carieră în apartamentul meu, târziu, într-o haină mare de blană pe care o cumpărase de la un magazin second hand. M-am gândit: „Aici este o persoană pe care mi-ar place să o cunosc.” Aveam o relație la distanță care se destrăma, cu o fată din Alberta. Eram frustrat de colegul meu de cameră. Nancy a devenit confidenta mea și o inimă ascultătoare pentru durerea mea relațională.

Nancy: Când am petrecut mai mult timp împreună și am început să mă îndrăgostesc, a devenit evident că Tye nu simțea aceiași fiori. Vorbea despre plecarea în India într-o altă lucrare misionară și eram foarte conștientă că nu făceam parte din aceste planuri. În cele din urmă am hotărât că trebuie să fiu directă ca să înțeleagă mesajul. Între timp ajunsesem foarte apropiați. „Mi-ar plăcea să merg în India cu tine, dar nu voi merge ca persoană necăsătorită.” Dintr-odată a înțeles.

Tye: Această descoperire că Nancy vroia să ne căsătorim a fost un șoc total. Am luat-o mai ușor cu planurile mele pentru India. Am fost emoționat de perspectiva căsătoriei, ceva ce-mi dorisem întotdeauna. Cu toate acestea trebuia să fie depășită o barieră. Eram hotărât ca persoana cu care mă voi căsători să știe de lupta mea cu homosexualitatea. Trebuia să găsec o cale să-i spun lui Nancy înainte ca relația noastră să meargă prea departe. Am avut nevoie de câteva săptămâni înainte de a-mi face curaj să vorbesc cu ea.

Nancy: Mă întrebam de ce îi ia atâta timp lui Tye să ducă până la capăt discuția noastră despre căsătorie. Când în cele

din urmă mi-a spus despre lupta lui, am fost surprinsă, dar nu șocată. Informația aceasta nu a schimbat ceea ce simțeam pentru el. Am fost onorată că mi-a încredințat aceste secret. Am fost plină de speranță pentru relația noastră. Conform valorilor mele personale și credinței mele, credeam că trăirea sentimentelor homosexuale nu era în intenția lui Dumnezeu. Prin urmare, am tras corect concluzia că trebuie să fie o cale de scăpare, deși am fost foarte naivă cu privire la felul în care va avea loc acest lucru și ce impact va avea asupra relației noastre. Am presupus în mod incorect că o căsătorie îi va da soluția sexuală de care avea nevoie pentru a deveni hetero, și că eu puteam fi cea care să-l ajute să treacă peste această problemă.

Tye: Nu știam de câtă informație avea Nancy nevoie despre homosexualitate. Ce nu știa ea era că aveam încă întâlniri sexuale ocazionale. De fiecare dată îmi spunea că va fi pentru ultima oară. Credeam că o căsătorie va fi vindecarea rapidă pentru luptele mele sexuale. Chiar înainte de nunta noastră pe 28 decembrie 1981, pentru o clipă am fost copleșit de temeri. „Sper că pot face aceasta”; m-am gândit, deloc încrezător. Apoi mi-am scos aceasta din minte și am mers înainte.

Nancy: Pe când mă îndreptam către altar, îmi tremurau genunchii. Credeam că voi leșina. „Sper că iau hotărârea corectă căsătorindu-mă cu Tye. Este prea târziu să mă răzgândesc acum.” Stomacul îmi era încordat. „Dacă oamenii ar ști ce fac, ar crede că sunt nebună.” Dar eram îndrăgostită.

Tye: La trei luni după ce ne-am căsătorit am avut o cădere sexuală și am știut că trebuie să-i spun lui Nancy. Când i-am spus, a fost devastată. „Este prea mult pentru mine ca să rezolv această problemă. Nu pot vorbi despre asta”; a fost răspunsul ei. Am fost rănit. Era femeia cu care trebuia să împărtășesc totul și nu era acolo când aveam nevoie de sprijin. Lucrurile s-au schimbat între noi și am devenit tăcuți cu privire la subiectul homosexualității.

Nancy: Am simțit ca și cum stomacul îmi era sfâșiat în bucăți și că îmi puteam pierde mințile. De-abia mă puteam concentra asupra muncii mele. Toată viața fusesem învățată că dacă trăiam o viață creștină biruitoare, nu trebuia să am probleme. Pentru că el a fost necredincios, m-am gândit că ceva nu era în ordine cu mine. Nu eram o soție destul de bună ca să-l țin credincios din punct de vedere sexual.

marturii

Aveam nevoie de Tye ca să depășesc această problemă. Aveam nevoie ca Tye să-mi fie credincios ca să mă simt o persoană completă. Durerea era atât de copleșitoare pentru mine încât am ajuns să o neg, spunându-mi că dacă încercam mai mult, mă rugam mai mult și mă încredeam mai mult în Dumnezeu, totul va fi în ordine. În următorii cinci ani, care au inclus o perioadă de trei ani de misiune peste hotare, m-am convins că lucrurile mergeau mai bine, și am căutat semne în Tye care să-mi arate că se vindeca. Din exterior păream cuplul perfect. Din interior, lucrurile mă consumau. Eram încordată și uneori credeam că voi înnebuni. Mă enervam într-o clipă și în adâncul meu, deși nu eram conștientă de aceasta, nu aveam încredere în Tye.

Tye: Nu aveam încotro să fug cu lupta mea. Acum eram cu adevărat singur. Nici măcar Nancy nu vroia să mă asculte. Pe câmpul de misiune continuam să am întâlniri ocazionale. De fiecare dată am jurat că nu se va mai întâmpla niciodată. Nancy avea motive să nu aibă încredere în mine, dar nu știam încotro să merg pentru ajutor. Mă simțeam prins în capcană. Când ne-am întors în Canada am făcut pregătiri să plecăm peste hotare pentru o slujbă mai stabilă. Aceasta ne-a dus în campusul Colegiului Biblic pentru antrenament suplimentar, unde consilierea era disponibilă. În acel timp, Nancy era foarte afectată emoțional și a insistat să mergem la consiliere. În timpul consilierii, în toamna lui 1986, adevărul celor cinci ani anteriori a început să iasă la iveală.

Nancy: Am început să mă confrunt cu adevărul despre activitățile lui sexuale din ultimii cinci ani ai căsătoriei noastre. Am început de asemenea să-mi separ identitatea de lupta lui. Am înțeles că indiferent cât de bună soție aș fi fost, nu-l puteam opri pe Tye să plece și să aibă o întâlnire sexuală. A fost dificil pentru mine, pentru că o mare parte din identitatea și respectul meu de sine venise din ideea că puteam să-l iubesc destul pe Tye pentru a-l ajuta. În cursul următorilor trei ani după aceasta, m-am maturizat destul din punct de vedere personal pentru a înfrunta posibilitatea infidelității continue, repercursiunile acesteia, și știam că puteam trăi cu aceste lucruri: respingerea, rușinea, stigmatul păcatului sexual, eșecul unei căsătorii destrămate.

Tye: Am învățat că rădăcinile comportamentului meu sexual incontrolabil se aflau în abuzul sexual și în influența celor de o vârstă cu mine, având ca rezultat limite personale nedefinite și o scăzută stimă de sine. Nu am știut niciodată cum să umplu goliciunea mea relațională cu bărbații altfel decât prin sex. Trebuia să învăț cum să depășesc barierele intimității cu bărbații și să învăț cum să-mi împlinesc nevoile emoționale cu persoane de același sex într-un mod sănătos. A trebuit să învăț cum să clădesc prietenii cu bărbații heterosexuali, ceva care era foarte înspăimântător pentru

mine. Căderile mele sexuale au devenit mai puțin frecvente, mai controlate. Cu trecerea timpului, am ajuns să cred că șase luni de sobrietate sexuală era chiar o realizare, cea mai bună la care puteam spera. Prin consiliere, Nancy a devenit mai cinstită cu privire la căderile mele sexuale. Într-o zi, după ce i-am împărtășit lui Nancy că mai avusesem o cădere sexuală, răspunsul ei a fost diferit. Nu a plâns ca de obicei. I-am spus că părea să nu-i pese. A spus: „Dacă nu mi-ar păsa, nu ar dura atât de tare. Doar că nu știu cât mai pot îndura.” Am fost uimit. Deodată, am înțeles că îmi puteam pierde soția și copiii. Negarea mea a luat sfârșit. Am realizat că de mine depindea. Trebuia să-mi fac partea mea. Șase luni nu era destul de bine. Acesta a fost începutul unei lungi perioade de sobrietate.

Nancy: Era în iunie 1990. Ședeam pe pajiștea campusului universității în frumosul San Antonio, Texas. Lângă noi dormea în cărucior copilașul nostru de cinci săptămâni. Eram la prima noastră conferință Exodus, copleșiți și încântați. Am simțit că Dumnezeu ne chema să începem o misiune pentru cei care se luptau cu homosexualitatea în Winnipeg și Manitoba. Această conferință, visam eu, ne va da ultimul impuls de care aveam nevoie. Eram mișcați de nivelul de onestitate și de transparență cu care atât de mulți și-au împărtășit viața lor personală și luptele lor. Era o atmosferă de mulțumire și de venerație pentru harul lui Dumnezeu, plutind deasupra unei zdrobiri sexuale atât de mari.

Tye: Cu două săptămâni înainte de conferință am avut o cădere sexuală. Am simțit imediat o remușcare intensă și știam că trebuia să spun grupului de doi bărbați din biserică înaintea cărora eram răspunzător. Nancy de asemenea trebuia să știe, dar am așteptat până ce aveam să fim la conferință. În ziua a doua, cu multă teamă de respingere, m-am așezat lângă ea și i-am spus ce s-a întâmplat. În acea clipă știam că o pot pierde, dar știam de asemenea că trebuia să înfrunt adevărul răspunsului ei, oricare ar fi fost el. A o privi drept în față era parte a consecinței relaționale a acțiunilor mele. Era un loc unde Nancy putea găsi ajutor ca să facă față acestei informații. A nu-i spune însemna că nu aveam să știu niciodată dacă ar alege să fie cu mine dacă ar ști totul despre mine.

Nancy: Când mi-a spus am amorțit. Mintea mi se învățea în cap. Chiar mi se întâmpla cu adevărat aceasta? Unde era Dumnezeu? Mă înșelasem, crezând că El ne condusese la această misiune? Mă înșelasem gândind că Dumnezeu vroia să rămân în căsătorie și să fac ca lucrurile să meargă? În zilele următoare am atins punctul cel mai de jos în care am fost vreodată în căsătoria mea. Cu toate acestea, în viața mea personală ajunsese în punctul în care nu mai eram atât de disperată emoțional încât să am nevoie să funcționeze căsătoria noastră ca să mă simt bine cu privire la

marturii

---

mine însămi ca și creștină. Crescusem în propria mea identitate astfel încât nu mai eram atât de absorbită de Tye și de căsătoria mea cu el. I-am spus lui Dumnezeu: „Nu știu ce mai vrei de la mine. Sunt confuză, mă simt ca o proastă pentru că am rămas, pentru că am visat la misiune, mă simt ca și cum totul a fost planul meu. Dacă vrei să-l părăsesc o voi face. Nu știu cum mă voi descurca cu trei copii mici, dar dacă asta vrei să fac, atunci știu că Tu îmi vei fi de ajuns. Dacă vrei să rămân, atunci va trebui să mă ajuți, pentru că nu mai am nimic de dat. Arată-mi clar ce vrei să fac, pentru că nu mai am încredere în mine însămi să deosebesc îndrumarea Ta.”

Tye: Restul săptămânii a fost o harababură. Prin călăuzirea mai multor oameni care ne-au ajutat să facem față durerii noastre în acea săptămână, Nancy a hotărât să rămână cu mine. Cu toate acestea, amândoi știam că dacă era să mergem mai departe, lucrurile trebuiau să se schimbe.

Nancy: Anul următor a fost un alt an de reconstruire; o lungă perioadă de celibat, în timp ce au ieșit la suprafață mai multe probleme legate de abuzul sexual, au ieșit la lumină noi modele în relația noastră sexuală, o adâncire mai mare a comunicării și învățarea unei noi definiții a intimității. Știu că numai relația mea cu Dumnezeu mi-a dat voința să continui căsătoria mea și să-l iert pe Tye. Dacă ar fi să o iau de la capăt, nu aș da cele prin care am trecut pentru nimic în lume. Am învățat lucruri despre mine însămi și despre Dumnezeu pe care nu le-aș fi putut învăța altfel. Relația mea cu Tye este mai profundă și mai cinstită decât mi-aș fi putut imagina vreodată despre o căsătorie. Sunt convinsă că Dumnezeu ne-a adus împreună și că are pentru noi un lucru pe care nu l-ar fi putut face niciodată dacă am fi fost separați.

Tye: Nu sunt mândru de istoria mea, dar ea este o dovadă a bunătății, harului și abilității coplesitoare a lui Dumnezeu de a vindeca și schimba o viață. Nancy și cu mine ne luptăm cu slăbiciunile inerente în personalitățile noastre individuale și în relația noastră. Cu toate acestea, săptămâna conferinței Exodus din San Antonio a fost hotărâtoare pentru noi. În timp ce încă mă lupt cu pofta uneori când sunt obosit sau stresat, trec săptămâni când nici măcar nu am gânduri homosexuale și nu trec prin ispite. Sunt îndrăgostit de Nancy și sunt atras sexual de ea. Aceasta mă vindecă.

Dumnezeu folosește speranța și vindecarea pe care le-am găsit pentru a le da altora prin povestea noastră. Mulțumim lui Dumnezeu pentru consilierul nostru creștin care a crezut că schimbarea este posibilă, pentru biserica noastră și prietenii care ne sprijină, și pentru Exodus și misiunea lor specializată. În iunie 1993, a fost lansată Noua Direcție Pentru Misiunile Vieții în Winnipeg, ca o filieră a biroului din Toronto, sub conducerea lui Tye Gamey. Misiunea are un

mandat specific de a echipa biserica și de a sluji celor zdrobiți sexual.